

The Rebel #13 vraag 1 en 2
Schaduw van de dood.
7 juni in het Chuang Tzu Auditorium.

Vraag 1

Geliefde Meester,

Zijn uw sannyasins allen rebellen?

Is het waar dat een rebel geboren wordt en niet gemaakt?

Of zijn we geboren rebels maar getemd en geconditioneerd door onze maatschappij?

Jivan Mary, iemand die geen rebel is zal niet dichtbij mij komen. Het feit alleen al dat hij dichtbij me komt, een ingewijde wordt, is bewijs genoeg dat hij een rebel is. Al mijn sannyasins zijn rebellen, mijn sannyasins kunnen geen ander soort mensen zijn. Zij die geen rebel zijn zullen tegen me zijn, want wat ik ook zeg gaat in tegen het hele verleden van de mensheid. – al haar tradities, cultuur, beschavingen, godsdiensten.

Tenzij er bereidheid is om zich van het verleden en de schaduw van de dood te distantiëren, kan hij geen sannyasin worden; want mijn sannyas heeft geen verleden, het heeft alleen toekomst. Het heeft geen connectie met het verleden, het is een onderbreking met al wat oud en dood is. Haar enige interesse is de toekomstige groei van jouw wezen, jouw bewustzijn, jouw hele individualiteit.

Dat is precies de betekenis van een rebel zijn: te leven volgens jouw eigen licht, hoe klein dat ook is, en jouw weg te vinden in de onbekende toekomst. Gebruik iedere gelegenheid, aanvaard elke uitdaging van het onbekende onbevreesd, alsof je de eerste mensen op aarde bent.

Het verleden is een last, en als je gehecht bent aan het verleden kun je geen millimeter vooruitkomen. Je bent belast met een berg, jouw potentieel zal verpletterd worden. Dat is eeuwenlang zo geweest – mensen leven zo zwaarbelast, zo geconditioneerd, dat er geen mogelijkheid voor hen is zichzelf te zijn. Ze zijn Christenen, ze zijn Hindoes, ze zijn Mohammedanen, maar ze zijn niet zichzelf.

Mijn sannyasin behoort niet tot enige ideologie, enige filosofie, enige theologie. Hij is gespeend van al wat rot is, hij is gespeend van alles wat is geweest; zijn ogen zijn gevestigd op de toekomst. En hij zoekt en onderzoekt zijn eigen groei zonder enige angst voor de menigte, de massa – die geen individualiteit van zichzelf hebben. Ze zijn schapen, een kudde schapen.

Mijn sannyasin is een rebel. Hij verlaat de menigte, staat alleen als een leeuw, vindt zichzelf – zijn pad, zijn waardigheid, zijn vrijheid.

Je vraagt ook, "Is het waar dat een rebel geboren wordt, niet gemaakt, of zijn we geboren rebels maar getemd en geconditioneerd door onze maatschappij?"

Jivan Mary, een rebel wordt geboren, niet gemaakt. In feite wordt niets wat betekenisvol is in het menselijk leven geproduceerd of gemaakt. Het is alles intrinsiek, aangeboren – je brengt het met jouw leven in de wereld. Maar je wordt geboren in een maatschappij, in een menigte; en dat wordt een calamiteit, want mensen waartussen je geboren wordt en de mensen waar je mee opgroeit hebben geen respect voor individuen, zeker niet voor kinderen. Ze denken dat hun kinderen hun bezit zijn, en hun hele pogen is hun eigen incomplete ambities te vervullen door hun kinderen.

Ze zijn gefrustreerd; ze hebben achter schaduwen aangerend, ze zijn niet in staat geweest enige vervulling te bereiken. Nu is hun enige verlangen dat wat zij niet in staat waren te doen, hun kinderen zullen doen. Er zal tenminste enige voldoening zijn want hun kinderen zijn een deel van hen, hun bloed – door hun kinderen zullen ze leven.

En dit idee van te leven door de kinderen is enorm gevaarlijk. Het betekent dat je het kind

niet toestaat zichzelf te zijn – hij moet iemand zijn die jij wenst dat hij zal zijn. En jij kunt geen enkel idee hebben... er is geen manier om uit te vinden wat het kind geweest zou zijn als hem de vrijheid en ondersteuning zou zijn gegeven om gewoon zichzelf te zijn. Je helpt het kind maar je helpt met een voorwaarde, uitgesproken of niet, dat "Jij moet de vervulling zijn van onze verlangens, de vertegenwoordiger van onze verlangens, de voltooiing van onze ambities."

Daarom is niemand wat hij door de natuur bedoeld was te zijn – hij is iemand anders. En je kunt niet gelukkig zijn met iemand anders dan jezelf te zijn. Je kunt het pretenderen, maar je speelt enkel een rol die jou is opgedrukt; je bent niet authentiek en origineel. Als je een katholiek bent, kun jij je dan indenken dat als je door je ouders en de maatschappij met rust was gelaten, zonder enige druk om een katholiek te zijn, jij een katholiek zou zijn geweest? Dan is het hele luchtruim open voor jou om te kiezen. Als je kiest volgens je eigen voorkeur, volgens je eigen intuïtie... het is erg sterk in kinderen maar wordt langzaam zwakker. De stemmen van de ouders en de leerkrachten, de maatschappij en de priesters worden steeds luider. Als je nu uit wil vinden wat jouw stem is, zul je door een menigte van lawaai heen moeten.

Het is een enorm mooi experiment voor mediterenden om gewoon van binnen gade te slaan – wiens stem is dit? Soms is het jouw vader, soms is het je moeder, soms is het je grootvader soms is het je onderwijzer; en deze stemmen zijn allemaal verschillend. Enkel een ding zul je niet zo makkelijk in staat zijn te vinden – je eigen stem; ze is altijd onderdrukt geweest. Jou is gezegd naar je ouders te luisteren, naar de priesters te luisteren, naar de onderwijzers te luisteren. Jou is nooit gezegd naar jouw eigen hart te luisteren. Jij draagt een stille, kleine stem van jezelf, nooit beluisterd, en in de massa stemmen die jou zijn opgedrukt is het bijna onmogelijk haar te vinden. Eerst moet je al deze stemmen zien kwijt te raken en een zekere kwaliteit stilte, vrede, sereniteit bereiken. Slechts dan zal het als een verrassing komen, dat jij ook jouw eigen stem hebt. Het was er altijd al als een onderstroom.

Tenzij jij jouw natuurlijke voorkeur gevonden hebt zal jouw leven een lange, lange tragedie zijn van de wieg tot het graf. De enige mensen die gelukkig geweest zijn in de wereld zijn de mensen die hebben geleefd volgens hun eigen intuïtie en die hebben gerebelleerd tegen elke poging door anderen hun ideeën op te dringen. Hoe waardevol deze denkbeelden ook mogen zijn, ze zijn nutteloos omdat ze niet van jou zijn. Het enige betekenisvolle idee is dat, wat in jou opkomt, in jou groeit, in jou bloeit.

Jivan Mary, iedereen is een geboren rebel want iedereen is geboren met het recht een individu te zijn. Iedereen is geboren niet om een deel in een drama te zijn maar een authentiek leven te leiden, niet een masker te zijn, maar zijn oorspronkelijk gezicht te zijn. Maar geen maatschappij heeft tot nu toe mensen toegestaan zichzelf te zijn. Een enkele keer is iemand ontsnapt – een Gautama Boeddha, een Zarathoestra, een Chuang Tzu, een Kabir. Deze mensen leden allen de veroordeling van de maatschappij, maar ze vonden de vreugde van zichzelf te zijn. Alle veroordeling van de maatschappij was niets in vergelijking tot de vreugde die ze vonden. Ze leden lachende...

Toen Al-Hillaj Mansoor gedood werd door de orthodoxe traditionalisten, omdat hij dingen zei die rebels waren, verzamelden zich bijna een miljoen mensen om deze lelijkst mogelijke moord te zien.

De kruisiging van Jezus lijkt veel meer beschaafd, want Al-Hillaj Mansoor werd in stukken gesneden: zijn benen werden afgesneden, zijn handen afgesneden, zijn ogen werden eruit genomen – stuk voor stuk. Dit was een kwelling waar misschien geen enkele mens ooit is doorgedaan, maar er was een glimlach op zijn gezicht. Te midden van al deze onmenselijkheid, barbaarsheid...

Een van de mannen die zijn handen aan het afsnijden was kon de verleiding niet

weerstaan om te vragen, "Waarom lach je nu? Zelfs ik voel me enorm ellendig, droevig en schuldig. Maar dit is mijn plicht, dit is mijn werk. Waarom lach je?"

En wat Mansoor zei is iets om te onthouden. Hij zei, "Ik lach omdat je iemand anders doodt; je dood mij niet – dat gaat jouw capaciteit te boven. Ik ken mijn zelf, wat geen vuur kan verbranden en geen zwaard kan doden. Je kunt het lichaam doden... ik lach gewoon om de dwaasheid van jullie, en de keizer die deze stomme daad heeft bevolen." Iedereen is een geboren rebel, vandaar dat het zo makkelijk is iemand te transformeren die nog steeds leeft. Gewoon een beetje begrip, een beetje bemoediging, en hij kan geholpen worden zijn hele verleden te laten varen en opnieuw geboren te worden. Iedereen kan een rebel worden.

Een vrouwelijke gorilla wees alle mannelijke vrijers af. De dierentuin had dringend baby gorilla's nodig en de dierenverzorger was ten einde raad wat nu te doen. Toen hij die avond naar huis reed zag hij een harige Italiaan zonder hemd en stopte zijn auto naast hem

"Hé," riep hij, "Ik zal je vijfhonderd dollar betalen als je morgenochtend naar de dierentuin komt en met de vrouwelijke gorilla vrijt."

"*Vai a fanculo buddy,*" zegt de beledigde Italiaan, "Jij durft nogal!" En hij rent weg.

Thuis die avond vertelt hij het incident aan zijn vrouw, die met haar handen in de lucht schreeuwt, "*Mamma mia!* We zijn zo arm, we hebben-a- het geld nodig. Dus morgen jij-a-gaat liefde maken met deze gorilla, of kom-a-niet terug thuis bij mamma."

De volgend morgen in de dierentuin, als de Italiaan op het punt is de kooi van de gorilla in te klimmen, draait hij zich om naar de dierenverzorger en zegt, "Luister, ik zal met deze gorilla vrijen op drie voorwaarden: Een-a- ik hoef haar niet te kussen. Twee-a, ik doe het één keer. En drie, als de kinderen geboren zijn voedt hen op als-a-katholieken."

Vraag 2

Geliefde Meester,

Suggereert het woord "rebel" niet vechten tegen iets? Het woord zelf komt van het Latijn, *rebellare*, terugvechten. Als u over de rebel spreekt, dan spreekt u erover op een positieve manier. Verandert u de betekenis van het woord?

Rabia Prabhudasi, ik verander niet de betekenis van het woord; ik maak het compleet. De betekenis die eraan is gegeven is enkel half... enkel de negatieve betekenis; en geen negatief kan zonder het positief bestaan. Het is waar, het woord 'rebel' komt van het Latijnse *rebellare*, terugvechten. Maar dat is slechts de halve betekenis; de andere helft is eeuwenlang gemist, vanaf het eerste begin. Niemand heeft zich ingezet de hele betekenis te voltooien. Vechten tegen is slechts het begin. Maar vechten voor wat?

En het is niet alleen met het woord 'rebel', het is met veel woorden. 'Vrijheid' heeft slechts een negatieve nuance in de mind van mensen – vrijheid van. Maar niemand vraagt over vrijheid voor. Vrijheid van is een essentieel deel, maar slechts een negatief deel. Tenzij je een positief doel hebt, is jouw vrijheid 'van' zinloos. Je moet ook heel duidelijk bewust zijn waar je voor vecht: Wat is het doel van jouw vrijheid? 'Rebel' en 'rebellie' zijn veroordeeld geweest, en dit is deel van de veroordeling – dat ze slechts de negatieve betekenis zijn gegeven door de linguïsten in de dictionaires. Niemand heeft de vraag gesteld, "Rebellie voor wat?" – wat heel essentieel was om te vragen. Volgens mij is het negatieve deel slechts het begin, maar niet het eind. Het positieve is het einde, en completeert de hele cirkel. Je rebelleert tegen dat wat dood is, en je rebelleert voor dat wat leeft. Je rebelleert tegen bijgeloof, en je rebelleert voor de waarheid. Wat is anders de noodzaak om tegen bijgeloof te rebelleren. Elke rebellie is incompleet en nutteloos als het slechts negatief is.

Alleen het positieve zal het zinvol maken, betekenisvol.

En onthoudt altijd over alle woorden – als de maatschappij slechts de negatieve betekenis heeft gehouden, houdt het in dat ze tegen deze woorden is. Niet alleen tegen actuele rebellie, ze is tegen het woord rebellie; het is een negatieve kleur gegeven. Om het een positieve kleur te geven, een positieve schoonheid, zal een steun ervoor inhouden.

Ik verander de betekenis niet, ik completeer haar eenvoudig; ze is te lang incompleet geweest. Ze heeft voltooiing nodig, het leggen van de laatste hand, zodat ze opnieuw de schoonheid kan bereiken welke weggenomen was.

De maatschappij is erg sluw geweest op elk gebied van het leven – qua woorden, qua taal, ze heeft alles gemanipuleerd zodat het ondersteunend wordt voor het establishment. Zelfs taal moet bevrijd worden van de ketenen die er in het verleden overheen zijn geplaatst. Mooie woorden zoals 'rebel', 'revolutie', 'vrijheid', allen moeten bevrijd worden van het alleen maar negatieve. En de enige mogelijke manier is om het positieve het centrum van de wereld te maken; het negatieve zal slechts een voorbereiding zijn voor het positieve. Je maakt de grond klaar voor een tuin; je neemt het onkruid weg, je verwijdert de onnodige groei van wilde planten, en hun wortels – dit is het negatieve deel. Maar gewoon het onkruid wegnemen, de wilde planten en hun wortels en de grond schoonmaken, is niet genoeg om een tuin te maken, het is noodzakelijk, maar niet genoeg. Je zult ook rozen moeten planten; dat zal het positieve deel zijn. Je zult mooie bloemen moeten planten, mooie bomen. Het negatieve is slechts een voorbereiding om het positieve te laten gebeuren.